

kraft, Husleilighed, Brændsels- og Belysningsmateriale og de andre herhenhørende Gjenstande allerede i Almindelighed ikke mere ere tilstrækkelige. De med de Aar for Aar stigende Toldindtægter tiltagende Forretninger stille derhos stedse voksende Krav til Kontorpersonalets Tid og Arbeidskraft, og Jernbanenettets Udvidelse til flere og flere Toldsteder medfører en Forøgelse af Toldvæsenets Forretninger, samtlig med at der fordres hurtig og dog for Statskassens Interesser betryggende Expedition. Under saadanne Forhold varfseliggjøres Regnskabsførernes Stilling i høi Grad, naar de med den dem tillagte Kontorholdsogdtjørelse ikke ere istand til at forskaffe sig dygtige og paalidelige Kontorarbeidere, imedens meget betydelige Interesser ogsaa for Statskassen ere afhængige af disse Kontorarbeideres Dygtighed og Paalidelighed. Bestræbelsen har jo stadig været rettet paa at formindste Antallet af Embeds- og Bestillingsmænd, og ved de fleste Toldsteder er saaledes Baretagelsen af samtlige Opsyns- og Regnskabsforretninger samlet paa een Haand, medens tidligere, ligesom endnu ved de betydeligste Toldsteder, disse Forretninger vare delte mellem to Embedsmænd. Som Følge heraf bliver det end mere nødvendigt at sætte Embedsmænd istand til at forskaffe sig den fornødne Assistance, idet han ellers vil være tvungen til, naar han forestaar et Toldsted af nogenlunde betydelig Størrelse, ofte mer end tilbørligt personlig at varetage den ene eller den anden Art af de ham paahvilende Forretninger, og det vil i Reglen være Baretagelsen af Opsynsforretningerne, som det vil gaa ud over, naar han ikke ved dygtig og paalidelig Assistance paa Kontoret kan føle sig betrygget ligeoverfor det ham umiddelbart paahvilende Pengeansvar. Middellønnen for en Kontorarbeider, derefter det Forflaget til Loven af 1870 ledende Bilag var ansat til ca. 300 Rd. aarlig, hvorefter ikke til, hvad der for Tiden betales for det simpleste Arbejde, og den høieste Løn, der efter samme Bilag var paaregnet til de bedste Kontorarbeidere (Toldfuldmægtige) ved Toldstederne udenfor Kjøbenhavn var ifflun 450 Rd. Denne er efter Forholdene for Tiden utilstrækkelig som Bederlag for det ansvarsfulde Arbejde, der paahviler disse Mænd, der jaagodt som ganske ere udelukkede fra andet Erhverv, ofte have tjent længe i lignende Stilling og ofte ere Familieforsørgere. Det har derfor fremtillet sig som en Nødvendighed for de større Toldsteders Bedkommende ved de i det foreliggende Lovudkast fastsatte Kontorholdsbeløb at paaregne en Løn til de ældre Toldfuldmægtige efter Gjennemsnit af 5 à 600 Rd., hvilket er stemmende med, hvad de paagjældende Regnskabsførere i de seneste Aar have været nødsagede til at give i Løn. For Kjøbenhavns Toldsteds Bedkommende er paa lignende Maade i Overflaget Lønningerne til de ældre Kontorarbeidere (Fuldmægtigene) forhøiede imod Overflaget i Bilaget til det i sin Tid forelagte Lovforslag. De yngre

Kontorarbeideres Lønninger ere derimod ved Toldstederne udenfor Kjøbenhavn væsentlig holdte indenfor samme Grændser som tidligere, da Forholdene ikke her antages at medføre Nødvendigheden af Forøgelse, idet de hyppigt ere meget unge Mennesker, der tjene en kortere Tid i disse Stillingen. For de mindste Toldsteders Bedkommende, ved hvilke hverken Toldindtægternes Størrelse eller Forretningernes Omfang kan medføre Nødvendigheden af, at der holdes en egen fast Kontorarbeider ved Toldkammeret, ere Lønningernes Størrelse fastsatte under den Antagelse, at den paagjældende kan have Bierhverv eller udsøver Arbejdet paa Toldkontoret som Bierhverv. Paa Grundlag af de indkomne Indberetninger fra de Embeds- og Bestillingsmænd, der have Kontorholdsogdtjørelse, om Størrelsen af Kontorudgifterne i Finantsaarene 1871 72 til 1873—74, er der paa det efterfølgende Bilag A. givet en Fremstilling af de Lønningsvilkår, som det ved det foreslaede ny Kontorholdsvederlag er paatænkt at sætte Regnskabsførerne istand til at kunne tildele deres Medhjælp. Paa samme Bilag A. vil der derhos findes Angivelse for hvert Toldsted af det Indtægtsbeløb, der gennem Told- og Brændevinsbrændingsafgift og de øvrige, Toldvæsenet vedkommende Indtægtsposter er oppebaaret, og det vil heraf ses, at der ved de fleste Toldsteder er en aarlig Stigning i de oppebaarne Indtæder, ihvorvel Hovedsummen af Indtægtsforøggelsen falder paa de større Toldsteder.

Den samlede Indtægtsforøgelse, siden Loven af 1870 udkom, er over 1,500,000 Rd., idet Toldindtægterne i 1870—71 udgjorde ca. 8,899,000 Rd., i 1871—72 ca. 9,410,000 Rd., i 1872—73 ca. 9,816,000 Rd. og i 1873—74 ca. 10,400,000 Rd. Alene af disse Tal fremgaaer det, at Forretningerne og dermed ogsaa Arbejdet paa Toldkontorerne maa være stærkt stegne, men dette vil yderligere fremgaa af en Sammenligning mellem Vareomsætningen i de samme 4 Finantsaar. I Finantsaaret 1870—71 omfattede hele Landets Vareomsætning med Udlandet ca. 3,014 Mill. $\mathcal{R}$, hvoraf ca. 1,977 Mill. $\mathcal{R}$ faldt paa Indførselen og ca. 1,037 Mill. $\mathcal{R}$ paa Udførselen; i 1871—72 ca. 3,121 Mill. $\mathcal{R}$, hvoraf Indførsel ca. 2,146 Mill. $\mathcal{R}$ og Udførsel ca. 975 Mill. $\mathcal{R}$; i 1872—73 ca. 3,246 Mill. $\mathcal{R}$, hvoraf Indførsel 2,138 Mill. $\mathcal{R}$ og Udførsel 1,108 Mill. $\mathcal{R}$, og i 1873—74 ca. 3,311 Mill. $\mathcal{R}$, hvoraf 2,308 Mill. $\mathcal{R}$ indførtes og 1,003 Mill. $\mathcal{R}$ udførtes. Vareomsætningen er saaledes stegen med 297 Mill. $\mathcal{R}$ eller i Løbet af det omhandlede Tidsrum tiltagen med ca. 10 pCt. Samtlige Expeditioner vedkommende denne Vareomængde passere Regnskabsførerkontorerne. Naarlig er denne Forøgelse i Vareomsætningen fremtrædende ved Kjøbenhavns Toldsted, hvor den samlede Vareomsætning med Udlandet i 1870—71 udgjorde ca.